

Ժամանակ

}

1914 թ. 10

№ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20

Ս. Մ. Բ.

საბრძანო

№ 1. იუმორისტ. ჟურნალი

ახალი და ძველი.

ახალი და ძველი ჩხუბობს,
 ომი არის გამართული;
 გვერდს უმუშვენებს მათ დაშპარი
 და დროშები ამართული.

ცხადი არის საბოლოოთ,
 ვის დარჩება ბრძოლის ველი,
 გაიმარჯვებს ახალი თუ
 ისევ ბებრუხანა ძველი.

არ იკითხავთ მეგობრებო!
 რისთვის მოხთა მათი ჩხუბი,
 მამა-შვილმა რომ ერთმანეთს
 მოუშარჯვეს ხმალი-შუბი?!

ეს საგანი რთული არის,
 დღეს ვერ გამოვხატე სრულათ,
 მაგრამ მაინც, ცოტა რამეს
 ვიტყვი მხოლოდ ქარავმულათ:

ეს ბებერი, ამ ყმაწვილის
 მამა არის, ძველი წელი,
 საბერის დრფს გაბოროტდა,
 ხნე დასჩემდა საშინელი:

არ იბრალებს საწყალ ხალხსა
 ეს ბილწი და საძაგელი,
 ზოგი შიმშილით დახოცა,
 ზოგს დანით გამოსჭრა ყელი.

გლებებისგან ქრთამებს იღებს
 სულ გააძრო ყველას ტყავი,
 ეს საწყალი მუშა ხალხიც
 გახდა მისი გასახრავი.

მოსწონს ძველი ჩვეულება,
 წირვა-ლოცვა, საწირავი!
 ისე უტკერს თავის შვილებს,
 როგორც შესაქმელი კრავი.

—
 შვილი არის — კაცთ-მოყვარე,
 ბოროტებით მოსდის გული;
 ეცოდება უსახლკარო,
 ებრალება დანაგრული.

მას არ მოსწონს, მუქთა-ხორა,
 ბატონობა, ძველი წესი;
 იმას მუდამ თვალ-წინ უდგას
 მომავალი უკეთესი.

ასე აშობობს: ძლიერები,
 უნდა სუსტებს არ ჩაგრავდეს,
 კაცი უნდა კაცად იყოს
 და ტყის ნადირს კი არ გაედეს!

—
 ამიტომაც, შვილს და მამას,
 ბრძოლა აქვან გამართული,
 გვერდს უმშვენებს მათ ლაშქარი,
 და დროშები აშართული.

ზოგი ახალს ეხმარება,
 ზოგსა მოსწონს მამა, ძველი!..
 ცხადი არის, საბოლოოდ
 ვის დარჩება ბრძოლის ველი.

მათრახოსანი.

შკითხველებს

ძველი წელი წავიდა გოგონებისაკენ და ქვე-
 ყანას მოველინა ახალი, რომელიც ნუვეშს უღვი-
 ვის გულში ყოველ დანაგრულსა და ტვირთ მძიმეთ-
 რას მოგვიტანს ეს ახალი წელი, მშრომელ ბანა-
 კისკენ გადაიხრება თუ მუქთა-ხორებისაკენ, ამას
 წლის ბოლო დაგვანახვებს, ხოლო ჯერ-ჯერობით
 იმას ვიტყვით, რომ ეს წელი ძველ ძლებზედ უნა-
 მუსო არ გამოდგება და რომ უკეთესიც არ დარჩეს,
 მაინც იმედს ჰბადებს მშრომელი ხალხის გულში —
 უკეთესი მომავლის მისწრაფებისაკენ.

მაშ მივულოცავთ ჩვენს შკითხველებს ახალ
 წელიწადს; ვისურვებთ ამ წელში აგვშორებოდეს:
 შიმშილობა, ავთამყოფობა, ყაჩაღებისაგან ცარცვა-
 რბევა და მთავრობისაგან ეგზეკუციები.

დანარჩენი გაქვირებაც შემდეგ წლებმა აგვა-
 ცილოს.

სახალწლოთ

(სატრფოს)

ჩემო სიცოცხლე! უკვე მეცხრე წელიწადია,
 დავრბივარ, გეძებ, მინდა განახო, გულით მწაღია;

მსურს, რომ გიპოვნო, შენთან ვიყო,
 შენთან ვსტებოდე,
 მსურს შენს ფრთების ქვეშ,
 ვმოძრაობდე ვიღიმებოდე!

სადა ხარ?! სად ხარ?! ქვეყნისა მზევ, სახე-ნათელო!
 მომავლის ბედო — სიყვარულის გამოძახებელო;
 მსურს ერთხელ კიდევ დაგინახო შენ ამ ქვეყნადა
 და, მერე თუნდა სამუდამოთ ვიქცე ფერფლადა!

გამოჩნდი ტურფავ! მოჰყევი ამ ახალსა წელსა;
 თავ-ზარი დასცი ავ-სულელების ბრბოს — საზარელსა.
 გადმომამფრქვიე შენს მონატრულს შენი სხივები,
 გამოიბე გული ცივ ზამთრისგან განაცივები.

ამოიყვანე მზე ჩაგრულთა დამატკობელი,
 სუსხ-ქარიშხალის ძირს დამცემი, დამამოხელი.
 მეცხრე წელია სხვაში მე ვერ დაგთმე, გაგცვალე,
 აწ დროა განახო და გამოჩნდი შენ გენაცვალე!

მსურს შენთან ვიყო... დღეს ახალი წელიწადია,
 შენც კარგათ იცი, რას გისურვებ და რაც მწაღია!

მაშ გაუმარჯოს! გაუმარჯოს
 ამ ახალ წელსა,

თუ არ უჭყვის და არ წაჰგავს
 წარსულებს ძველსა!..

ვ. აბრამიძე.

ახალი წელი

მოგივიდათ ახალ წელი,
 აბა ჩქარა გაისარჯეთ;
 გოზინაცი, მურაბები,
 მოამზადეთ ცქვიტათ, მარჯვეთ;
 ნუ დაზოგავთ საშვალეხას,
 ფუქსავატ დღეს მიახარჯეთ,
 გამვლელსა და გამოვლელსა,
 მიჰპატიეთ, უდარაჯეთ!

არაყი და სასმელები,
 მასთან ღვინო იქონიეთ;
 თუ არა გაქვთ შეიძინეთ,
 რითაც შესძლოთ იღონიეთ,
 არ დაზოგოთ ამა დღისთვის,
 ფული ფანტეთ, დააბნიეთ;
 მით მიბაძეთ მამა-პაპათ,
 თქვენც იმათი წვენი სწვნიეთ.
 ყურს ნუ ათხოვთ თქვენ იმასა,
 ვინც აძაგბს ახალ წელსა;
 ახალი მას აღარ იზამს,
 რაც უქნია წარსულ ძველსა,
 მოგიხდებათ სუფრას სხდომა,
 სტუმარსა და მასპინძელსა,
 ბედი მაშინ გაგიღიშებს,
 როცა არყით იტკობთ ყელსა.

არყის სმა რომ ვაათავოთ,
 შემდეგ ღვინოს ჰკიდეთ ხელი;
 ხომ გიწყევიათ სუფრასაზედ
 ინდოური გოჭი ცხელი.
 სარდინკა და ხიზილაილა,
 თართის დოში ზურგიელი,
 გულიანად შეექცეთ,
 გულ-უხვია მასპინძელი.
 როცა კარგათ შეხურდებით,
 მოიგონებთ წამებულებს;
 ვინც ხალხისა საყეთილოდ,
 მიუშვერდნენ ტყუიას გულებს;
 ამასთანვე მტრისა ხელით,
 უსამართლოდ დაჩაგრულებს,
 აღამძლებთ ცათამდინა,
 საკანშინა დამწყვედულებს.

ერთის სიტყვით ქეიფის დროს,
 ყველას მაშინ მოიგონებთ;
 ცოცხლებს სიტყვით აღდგარძელებთ,
 მკვდრებსა სასმელით აცხონებთ.
 თქვენსა ძმასა რომ შიოდეს,
 მის კვნესას რომ გაიგონებთ;
 მარტო იტყვით დაასწროსა,
 თავებს ამით მოიწონებთ!

მესაკრავე და მეზურნეც,
 სწორედ მაშინ გინახულებს;
 დაუკრავენ ტკბილსა ჰანგებს
 ნუ დაზოგავთ მათთვის ფულებს,
 გეშინოდეთ თუ არ მისცეთ,
 სამუდამოთ მოგიძულებს;
 უთავ-ბოლოდ უნდა ჰყრიდეთ,
 ქირის ოფლით მოგებულებს.

ამა დღესა ქეიფით და
 დიდის ღვინით გაატარებთ,
 ვინცა გნახავთ, ვისაც ნახავთ,
 აკოცებთ და შეიყვარებთ.
 რა დაღამდეს დაიძინებთ,
 საბანს თავსა შეაფარებთ;
 მოგილოცავთ მაშინ როცა,
 გათენდეს და არ იმწარებთ.

განჯის-კარელი.

ჩემი დარღვევი

იე არ მახარებს ახალი წელი,
 ოდეს გულს მიკლავს სევდები მწველი,
 ოდეს წინ მიდგას უფსკრული ბნელი
 და შიგ ჩავარდნას ყოველ დღე ველი.

არა მყავს მხსნელი,
 მომხვიოს ხელი
 და დამანახოს
 მე გზა ნათელი;
 უცეცხლოთ ვიწვი
 როგორც სანთელი,
 შორსა მყავს სატრფო
 და საყვარელი.

მე გავითენებ ახალსა წელსა,
 ოდეს ვიხილავ ჩემს საყვარელსა;
 გულში ჩავიკრავ, შემოვხვებ ხელსა
 და დაუკოცნი ტუჩსა და ყელსა;

ის ჩემს გონებას
 მოჰფენს ნათელსა,
 დაკოდოლ გულსა
 გამიხდის მთელსა;
 შიგ ამიყვავებს
 წალკოტის ველსა
 და მაგრძობინებს
 წუთს სანატრელსა.

მაშ ნუ მილოცავთ მე ამ დღეობას,
 როცა შორსა მყავს ჩემი დამწველი;
 როდესაც ვნახავ მე იმის სახეს—
 მაშინ მექნება ახალი წელი.

დარღვნიძე.

ს ა ლ ა შ ი

ჩვენს კორესპონდენტებს.

მეგობრებო! მოგილოცავთ
 ახალ წელს და ახალს ხანას,
 ახლებშია ეხლა ძალა
 და ძველებს კი -- ვეტყვით ნანას!
 ვაშა-ბაქურას ვაბარებ —
 ბაქოსა და ბალახანას,
 დარაჯია გაბედული,
 ის მოუვლის ბნელ ქვეყანას.

სატანას კი დიდი ხნიდან
 აბარია ქიათურა
 და აქყავლებს, იმ ჯურღმულში
 ვინც კი არის მგელი, ტურა.

საუცხოვო მზევრავია—
 ბათუმელი ისკანდერი,
 იმან უნდა შეახუროს
 გაიძვერა, მუშის მტერი.

შხანკოლა მყავს დანიშნული
 მე გურიის რევიზორად,
 მათრახი აქვს მომართული
 ხულიგნების ვასაჯორად;
 ვუსურვებ, რომ ამ წელიწადს
 ყოველივე ხიფათს აცდეს,
 მკვსრცხლად იყოს მისებურად,
 ბოლოს კი არ გაზარმაცდეს..

ბუჯგუტმა კი—თვისი ქაცვით
 უნდა ხალხი დაბუჯგუტოს,
 იმის შიშით, გაიძვერამ
 წელში უნდა მოიკუნტოს;

თემუყამაც უფრო ხშირად
 უნდა დაგვიწეროს სცენა,
 მაგრამ ადვილ წასაკითხად—
 მკითხველმა არ ღრძოს ენა

და, ირაკლი კოგოლაძემ
 მოგვაწოდოს არაკები,
 ძვირფასია ხალხისათვის
 მისი ნალაპარაკები;

ხოლო, ძველსა მათრახოსნებს
 ასე უთხრათ სადაც ვნახოთ:
 „თუ უთქვენოთ ჩვენ არ ვარგვართ,
 არც თქვენ ვარგხართ უმათრახოთ“.

მათრახოსანი.

გლეხების გალოცვა

ახალ-წელიწადს.

გინდა მოდი, გინდა წადი,
 მატყუარო „კალანდაო“!
 რის ახალი, როს ძაღლივით
 გვიძინის ძველი კამანდაო!

ზურგზე ძველი კურტან კები
 და მათრახი კეფაზეო,
 ხელი-ფეხი შებორაკილი
 და მუხრუჭი ენაზეო!

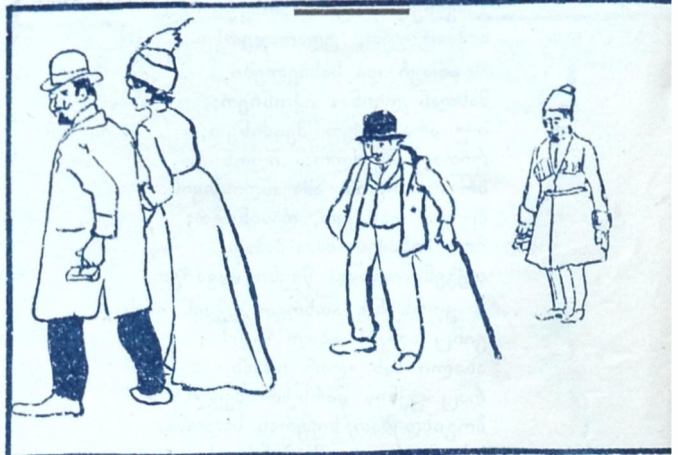
იგივე ძველი ქურუმები,
 მტრები, მუქთა-ხორებიო,
 ვაქრები და მემამულე,
 ექსპლოატატორებიო.

აქეთ ყაჩაღები გვარბევს,
 იქით ბოქაულებიო,

უმაღურათ გვეკარგება —
 ძღვენი შტრაფის ფულებიო.

მათ გილოცონ, ვისაც წყალობ,
 ახალ-წელი, „კალანდაო“,
 მაგრამ როცა ჩვენ ვიხარებთ,
 იგლოვს მტრების კამანდაო.

შხანკოლა.

„სავიზნაწო.“ მიძაგაქონი

„ქიზიქიჯან“ მიძაგაქონი

საასხლწლო მათრახები

„სახ. გაზეთს“.

თბილათ გძინავს, ტკბილათ ხვრინავ,
 აღჩუს მოგდის კენტი, ლუწვი;
 ქვაც შენი გაქვს და კაკალიც
 დაჩექვე და უყავ ყლუნწვი;
 რომ დროზე დაარიგებდე,
 პრემიებზედ არ ხარ ძუნწვი,
 მაგრამ როგორ შევინახოთ
 ამდენი ნაკუწ-ნაკუწვი?

„თემს“

ქიტას, უტუ-კუკუმაღას —
 წეს-რიგი ვინ გიწუნოსო,

გმირმა უნდა დინჯათ იყოს,
ბავშმა უნდა იხტუნოსო!
დღეს აქა ხართ, ხვალე იქა,
ზეგ იქნები სადღაც შორასო;
გისურვებ, რომ ახალ წელშიც
თავაშობდე ჩილიე-ჯოხსო.

„ფიქრს“

თქვენმა ფიქრმა მტრის ბანაკიც
კი მოიცვა ფიქრებითო;
ესფერებსა დააქლერქებთ
თუ რომ დიდ-ხანს იქნებითო.
მკითხველები დაიღალა
გრძელი პოლემიკითაო;
ირონარი რომ არ გყავდეთ
დაგკიდებენ ქლიკითაო.

„კლდეს“

კვირაობით იბეჭდები,
მხოლოდ ორას ცალათაო,
მკითხველები შენ არა გყავს,
არც ვარგისარ მხალათაო;
კლდესავით ხარ ერთ ადგილას,
იგინები მყრალათაო!
რისთვის წვალობ, მეზობლო,
აგრე ძალის ძალათაო?.

„სუსხს“

სათაური ჟურნალს გიგავს,
შინაარსი დომხალსაო,
კარგი მკვდარი ბევრათა სჯობს!
შენისთანა ცოცხალსაო;
მაგრამ რას იქ, როდესაც რომ
სძინავთ ბედაურებსაო!..
(მოედანზე ქიზიყელი
აპანტურებს ყურებსაო!)

წ.-კ. საზოგადოებას.

საფრთხობელა გააკეთეთ
და დაჰკიდეთ კარებს ხუნდი,
თორემ შესვლას აპირობენ
თქვენს ტაძარში მშრომელთ გუნდი.

ავლ. თეატრს.

სულთ გულთ მოგილოცავ —
თრბოც ვირთხას, სამოც ბაყაყს,
მაყურებლათა ჩასთვლის ვინმე
იმათ ხრაგუნს, იმათ ყაყანს.

ავლაბრელებს.

ჟურნალსა და გაზეთებსა
ახლოს არსად გაეკაროთ,
რო სენი არ გადაგედოთ
და პირი არ აიმყრალოთ.

რად ვაძნად, მუშაზე შემოღობინდა!

სნეულგებათ მიმანია
ყველაფერზე ლექსის წერა,
მაგრამ მუშაზე აგრე მითხრა
და კიდევაც დამაჯერა:

— მო! მაგიდას მოუჯექი,
საწერ კალამს სტაცე ხელი,
ნუ თუ არვის მიულოცავ
ახალი რომ დგება წელი?

მე სრულიად არ მახსოვდა
დემოკრატი ძველის-ძველი,
მაგრამ იმან გამახსენა —
„მეცნიერი“ გამართელი.

მითხრა წადი, მიულოცე
ბატონ ექიმს ახალწელი,
სრულიადაც არ შეშვენის
მას რო ქვია ის სახელი;
საქირაო, ვანოს ნაცვლათ
დაუძახოთ „მანასეო“,
რადგანაც რომ მისი საქმე
„ხან ისეა, ხან ასეო“.

მერმედ მითხრა: აქ თბილისში
ჟურნალია „ერთად ერთი“,
(ხოზიკაის სამოთხე და
ლელაშვილის ჯოჯოხეთი);

იქაც შედი, მიულოცე
ეს ახალი წელი ყველას,
და მათრახი უთავაზე
ქიზიყელს და პეტრუხელას.

რას გვეჩიო, თუ რომ გკითხონ,
ხმა არ გასცე, გამობრუნდი,
(მშრომელ ხალხის „ქირისუფლებს“
აზრი აქვან მეტად ბრუნდი).

შემდეგ წადი, მოიარე,
გურიისა არე-მარე,
რადგანაც, რომ იქ ბევრია
„უჩიტლები“ მგლოვიარე.

ეგრე ძნელი დავალება
მკითხველმა ხტკვას თუ რას ჰგავდა?
იმის ნუგეშს ვით ვეტყოდი
„იანცი“ რომ გადაშავდა.

იგიც მითხრა: ბათუმისკენ
წავსულიყავ ძლიერ ჩქარა
და იქ ნიკო ჩინოვნიკი...
მეტს არ ვამბობ, აწი კმარა;

ჩინოვნიკის ხსენებაზე,
ჟრუნტელმა დამიარა
და იმ წამში ჩემი მუზაც
აღარ ზიანდა გაიპარა!

სად წავიდე მე უმუშოთ,
ან და ვის რა მიულოცო!
ყველასა სჯობს — დღეს ბარიშნებს
მოვებვიო და ვაკოცო.

ორი ეშმაკი

პირვ. ნეტავ სად იყავ ამდენი ხანი, რომ ვერსად გნახე მათრახოსანი? გამომიქედეს ძმობამ ყურები, შინზედ გაისმის საყვედურები... „რისთვის გაჩუმდა გვიკვირს ასეო, მათრახოსანი, ჯანით საესეო“! ყველა კითხულობს, შემოჰკრეს დეზი, უნდათ გაიგონ რაა მიზეზი...

მეორე. რა გაეწყობა... არც ორგულობა... ეშმაკმაც ცის მოქანცულობა... მაგრამ ეშმაკი მარტო გაჩუმდა? აი, ბლიკვაძე აიღე თუნდა: იგიც ხომ სწერდა არაკებს ხშირათ? ეხლა სადღაა?.. შეხვდებით ძვირათ. კინწარი, კენტი, თუნდ ოლდემარი, („ნეგატივები“ იცოდა ჩქარი), ფონტეფომც აღარ იბრუნა პირი, (მღვდლების გაწყობლა უყვარდა ხშირი).

პირვ. ეგ რაღას ფიქრობს, არ ვიცი მარა, „ტორმუზის“ ქაჩვა მარტო არ კმარა...

მეორე. მოიცა, კიდევ ბევრი არიან, პიტნა და რიყაც არ იქარაიან...

პირვ. მაგას დავესნათ მეც სხვას ვიჩქარი, ქიათურაზე რამე მითხარი. ამბობენ რაღაც „ჩხუნკალია“, არ უჩანს ბოლო, არც თავიაო.

მეორე. ნულარას მკითხავ მაგათზე ტყულა; ინტრიგანისში გამეფებულა. რაღეს სჩადიან, მეგობრობენ ვის, ზოგის „გმირობას“ ენა ვერ იტყვის. მოგტეხენ ყბასაც, თუ საქმე მიდგა, (ახირებული დროი დაგვიდგა!)

პირვ. როგორ თუ ყბასა, ვინ არის აგი? გარეშე ვინმე თუ ამხანაგი? (მუშტის მოყვარე და კრივოსანი, არ არის კაცი კულტუროსანი).

მეორე. რა მოგახსენო... არცა უფიცი... გამგე „ოჯახის“ (აგი კი ვიცი) და—იმ დღეს სცემა მან რედაქტორი, მუშტი მიარტყა ერთი, თუ ორი!

პირვ. ნუ თუ ვასილი? უყურე შენა! „ოჯახის“ კრებას, რომ მოახსენა „ანგარიშები“, „ვეროპიული“, (თავის მართლებით „იჯერა გული.) სიტყვა-პასუხით გასინჯე მოდი, მე მისგან ამას არ მოველოდი. ალბათ რომ შეცდა—თითონც გოძნობს სწორა, მაგრამ ბოდიშით გამოასწორა?

მეორე. ახ, რის ბოდიში: „ჩუმით ერთიო, ჯერეთ სამი მყავს გასაბეთქით“.

პირვ. კიდევ სამიო? ეს რაღა მესმის. უფრო უფიცზე აბა რა მეთქმის!

მითხარი კაცო, შეირყა თუ რა? (არსენამ მაინც არ შეახურა?) იგი გახეთში „კორესპონდენტობს“ და „მწერლობაში“ სუყველას მეტობს.

მეორე. მისებრ დამცველი ვასილს არა ჰყავს, (ძალი რათ დახვეს ძაღლისავე ტყავს!) ინტრიგანია ძალ-გულოვანი, და „პოდრაჟიკი“ სრული წლოვანი.

პირვ. ინტრიგანია?! მითხარი ერთი, ნუ თუ იმასაც გაუწყრა ღმერთი?

მეორე. და მარტო იმას! კოლა მეტია, (თუმცა ბუნებით ის ჩერჩეტია).

პირვ. სწორეთ ვაგშტერდი; აგი ვინღა? მითხარი ძმობამ, თუ სად ვინ რაა.

მეორე. როგორ არ იცი კაცო, ყოფილი შტრეიბენერი არის მოქნილი. მის მორჯულება მუშებმა სცადეს და ბოიკოტი გამოუცხადეს.

პირვ. აჰა, კი მივხვდი; შარშან ზაფხულში, (სილოვანისტობს, მას იძვრენს სულში). მაგრამ მითხარი, რა მოიქმედეს, მოლაღატობა რამე გაბედეს? რით გამოხატეს თვისი „გმირობა“, ხომ არ აწუხებთ ქულის ძვირობა?

მეორე. აგი საკითხი უფრო რთულია, მაგაზე ბქობაც უხერხულია. შესდევისათვის შემოვიანახოთ და პირობებაც ვაგშინჯოთ ვნახოთ...

პირვ. კარგი ძლიერ და პატიოსანი, მაგრამ იქ არის მუშა „მგოსანი“, წაიარტისტებს, (თუ ვირწმუნებთ ხმებს), პატიოსნობით ის სჯობნისო სხვებს. მითხარი, ძმობამ, ნუ გამატან ჯაგრს, იგი ხომ არას საქმიანობს ავს?

მეორე. აბა რას ამბობთ? არას იტყვის ცუდს, თუმცა იმათთან აქიციენებს კუდს. მაგრამ რა უყოთ, რა ვაეწყობა? მელა-კუდობა სხვესაც ეტყობა.

პირვ. ვუძღვნათ მათრახი დღეში სამჯერა, რომ არ განკურნოს, აგი არ მჯერა...

ახლათ-მოსული.

პროვინციის მილოცვები

ფ ო თ ი ს ა თ ვ ი ს .

ქალაქის გამგეობას.
ახალ წელს „სოლოს“ ულოცავ კოწიას—გახარებასა და ნოეს—„ავტონომიის“ ხალხისთვის მოპოებასა...
იცოცხლეთ ქართველთ გმირებო, წმინდა თქვენი მიზანი, მთლად „ააშენეთ“ უპრავა და მომიტეთ ხიზანი.

ნ. ნიკოლაძეს.

იონამ შემოგიტვალა:
რათ არ გცხვენია ნიკოვო,
სოლომონს მაინც ვჯობივარ
ჯოჯობნეთშიც რომ ვიყოვო.
რას შეება შენი ქალაქი,
სჩანს უკან მიდის მგონია,
„იმანაც“ ვერა გიშველა
საშიში დარჩა „ფონია“,
არა, შენგვარი ტაკტიკის
მე არვინ გამიგონია!..

ა. ე—რიას.

აბიბო გულით გილოცავ
ახალ წლის გამოჩენასა,
თანაც ვთხოვ წმინდა ბასილეს
ცოტა მოვაქრას ენასა.
დავრძელებულა ოხერი,
არ ზოგავს არვის წყენასა,
თუ რომ არ გინდა წყვიდინი
ეკრძაღე სხვისა კბენასა...
მ. გვალის.

მიხო, გილოცავ ახალ წელს
ნატარიუსად ხმობილო,
მუქთახორების ტიკტორავ,
იმათში გამოწრთობილო.
გისურვებ ბევრი გეშოვნოს
ქანქარი ჩემო ძმობილო.

მისალოცი ბევრი დამრჩა,
(ვიცი ყველას ეწყინება)
მეორე წელს მოესწრებით
იქონიეთ მოთმინება.
მებუკესთვინაც მინდოდა
მილოცვა და გახარება,
მაგრამ ეხლა დრო არა მაქვს—
საქეფოთ მეჩქარება.

ხვლიკი.

სამტრედიისათვის.

კლუბს.

ახალ წლიდან გაიხსნები
ჩვენო კლუბო, თვალის ჩინო,
გვედრები ნარდ-ბანქოთი
წევრები არ მოგვიწყინო.

ლ-ას.

ახალ წელსა მოგილოცავ
და გისურვებ კარგ ცხოვრებას,
გიჯობს ძმავ ახალ წლიდან
ხელი უშვა აქანქრებას.

ე-ას.

რაც რომ იყო ძველს ჩაბარდეს
მომავლიზა მოემზადე,
„ჩუმი სიტყვა“, გამოთრობა
ახალ წლიდან განზე დადე.

ტ-ნს.

დრო კი არის რომ დაფიქრდე
მაშვრალთ ყვლეფა მიატოვო,

ეკ მხეცური ჩვეულება
ძველ წელიწადს დაუტოვო.
ბ-ეს.

რა წესია ჩემო კარგო,
ბადლოვით ჯიბეს ავსებდე!
სხვისი ოფლით ნაშოვარსა
კრუ წარწერით ითვისებდე?
კარგი არის მაგ ხელობას
დროზედ რომ დაივიწყებდე
უხილაგი.

გურიისათვის.

მამასახ-ს

ჩიბათისა თვითმპრობელო
ჯაქვიანო მახარბელო!
ენით ტურავ, საქმით მგელო,
ვეჭვობთ გაიტანო ლელო.
ლ-თის ინტ-ციას.

გამოცანას მოგახსენებთ,
ძნელი არაფერიო;
თავ-ფუტურო, ენა გრძელი—
თქვენზედ შესაფერიო.

აქიმ-ფერზ-ს.

ქათამი რო წყალსა დაღეც
მალლა ღმერთსა შეხედავსო...
თუმანი თუ არ მოგართვეს
ნაკლებს ვინ გაგიბედავსო!

პო-ტ-ს.

„შაგ ბერიოდ, დეა ნაზად,
პრიმერ ხოჩეტ პოკაზათ“?!
უშხ. ბანკის წევრებს.

წარსულ წელში ჩაიბარეთ
ბანკის დავთრები ნაგვითა,
მამული დიდი ზარალით,
დახლი 900 თავვითა...
აზნაურ-დელიყანდები

და თავმჯდომარე დავიდა...
რაკი ვერ გახსნეს ცანდები,
გაშავ-ყორანდა წავიდა.
ან-ს.

არ გათეთრდება ყორანი
რამდემდენიც ხეხოთ ქვიშითა,
სკოლის ასეთი წაბილწვა
აღბათ თუ მოგდგამთ ჯიშითა?..
ნიგოთის მწ-ს.

მარგალის კოჩო რიყაო,
ბახუსმა გაგავიყაო...
სამმართველოში არა ხარ
მიკიტნებთან გაქვს ბირყაო.
სოფ. მღვ-ბს.

დროი იშოვნეთ, იგი გაცინებთ?
მათრახის კული არ დაგაძინებთ.

თემუყაი.

იუმორისტული ჟურნალი

„მათრახი“

გამოვა ყოველ კვირა დღეს, თუ რაიმე გარემოება არ შეეგვიშლის ხელს.

ჟურნალზე წლიური ხელის მოწერა არ მიიღება, ხოლო ვინც გამოგზავნის 1 მანათს მას გაეგზავნება 20 ნომერი ჟურნალისა ახალ წლიდან.

საჭიროა ხვეწმა კორესპონდენტებმა მოკვანა წოდონ, როგორც სადღეისო მასალები, ავ-

რეთვე — სამათრახო და სასოგადო მოღვაწეთა სურათები, კარიკატურებისთვის.

მიიღება დასაბეჭდი განცხადებები და რეკლამები ფერადის კრასკებით. ფასები რედაქციასთან მორიგებით.

წერილები გამოიგზავნება შემდეგის ადრესით: Тиф-ლისь, Типографія „Шрома“ Т. Болквადзе „მათრახისათვის“.

— ღმერთმა მარჯუნა მე ეს ბარგი ასაკილათა, მძიმეა მაგრამ მზარია კიდევ დიდათა; საითაც მინდა იქით უზამ თავსა და ბოლოს, ვის ესაქმება — თუნდ დაიმტვრეს, თუნდ დაიქოლოს.

— ვერ დასძრავ ვერა, მძიმე არის შენთვის ვე ტვირთი მოგხვდება ტალღა, ჩაიკეცვი, წაგიღებს ზვირთი. გიჯობს სხვა რაიმე აიკილო, შეუშვა ხელი, შენზედ გამირი ვარ, მაგრამ მაგან მომწყვიტა წელი.